

Când tragedia nu este doar a acelora ce-și numără morții...

Cezar Adonis
Mihalache

Și totuși, macabri nu sunt cei ce militează pentru respectarea drepturilor cetățenești și neimpunerea vaccinării obligatorii, acum doar cu un vaccin, dar care poate deveni precedent pentru orice viitoare substanță (iar medical spus, deja de acum nu mai este vorba doar de un singur vaccin, ci despre cel puțin două tipuri distincte ca mijloc de acțiune și „activare”), cei siniștri în specularea situației sunt dară tocmai cei ce invocă numărul de îmbolnăviri și, mai ales, de morți pentru a justifica necesitatea forțării legilor pentru a face procedura obligatorie. Și suntem deja într-un soi de anomie a democrației... Pentru că, dacă astăzi doar partidele care se opun vaccinării obligatorii, nu vaccinului ca procedură medicală, sunt declarate „extremiste” de către guvernanți, și o parte a clasei politice, mâine vor fi catalogați ca iresponsabili șefii lor, dimpreună cu membrii de partid care nu se delimitează public prin vaccinarea în fața ecranelor! Pentru că o să ajungem și la acest mod de turnare a cenușii în cap, nu doar cu acel „Sunteți ateu?” ori „Ce ați făcut în ultimii cinci ani?”... Și care, sperăm, nu va deveni chiar laitmotivul pandemiei... Și, probabil, nu peste mult timp, simpatizanții, dar și cetățenii din cealaltă parte a liniei de segregare trasate de acești guvernanți iresponsabili, vor fi considerați extremiști. Și nu pentru că se opun vaccinării obligatorii, ad literam anti-covid, ci, din moment ce va trece suficient timp de la azvârlirea acuzațiilor inițiale, pentru orice altceva. Pentru că este o linie foarte subțire între translatarea „extremiștilor” anti-vaccinare în postura de negaționiști ai unei proceduri sanitare și declararea lor ca „nesupuși civic”.

Or, suntem în fața unui subiect prea delicat pentru fragilitatea fundațiilor noastre democratice pentru a-l lăsa pradă pozițiilor fără echivoc ale guvernanților,

pe de o parte, și a unei părți din societatea civilă, pe de altă parte. El nu poate fi doar un „măr al discordiei” la nivel de discurs, de păreri și frustrări civice. Pentru că poate deveni și poliță de plată între politicieni, ca reprezentanți ai unora sau altora din cele două tabere de acum. De aceea este nevoie, pentru a nu a ajunge la adevărate distopii sociale, nu doar între cetățeni și guvernanți, ci în interiorul societății civice, de o intervenție de reglementare în spiritul Constituției. Pentru că acolo se află soluția eliminării oricăror viitoare conflicte. Iar dacă legea supremă spune că astfel de măsuri, de vaccinare obligatorie și de impunere a restricțiilor, se pot lua doar prin LEGE emisă de Parlament, și promulgată de către președinte, atunci trebuie să urmărim cel mai simplu mijloc de a păstra echilibrul dintre talerul restricțiilor dorite de către guvernanți și cel al justificării legale solicitate de către simplii oameni.

Astăzi însă, direcția este clar spre impunerea unei destructurări constituționale a actelor guvernamentale. Nu se mai emit nici măcar Ordonanțe de Urgență pentru impunerea unor restricții, pentru că ar trebui să treacă prin parlament, executivul utilizând pentru toate aceste acțiuni, nici nu mai contează dacă sunt restricții ori „beneficii” aplicate celor ce s-au vaccinat, simple Hotărâri de Guvern.

Doar că sistemul democratic este deja întins la maxim... Iar fără a sancționa acest abuz al guvernanților, o să ne trezim că acte de impunere a restricțiilor vor putea fi emise prin simple Ordine de ministru, al sănătății la început, apoi al transporturilor și muncii, după care sara-banda neconstituționalității va permite inclusiv autorităților publice locale să recurgă la asemenea acțiuni.

Și poate că noile măsuri decise de către guvernanți sunt justificate prin faptul că nu sunt a priori restricții la adresa nevaccinaților, ci beneficii

oferite celor vaccinați... Trecând însă dincolo de faptul că tot despre o formă de discriminare este vorba, și o încălcare a normelor constituționale, pentru că nu se pot face legi pe grupuri sociale, sanitare, în perspectiva imediat următoare însăși beneficiile oferite celor vaccinați vor deveni izvoare de restricții. Culmea, în interiorul vaccinaților, adică a acelora ce beneficiază tocmai de avantajele asumării unui act sanitar. Pentru că vor apărea segregări cel puțin pe intervalele de vaccinare, pe numărul de doze suplimentare postvaccinare, dacă nu și pe mărcile în sine de vaccin. Și atunci, oare ce va face sistemul cu toți aceia care, de exemplu, inițial vaccinați, nu vor face următoarele doze decise ca necesare? Pentru că nu vor putea fi încadrați automat în grupa celor nevaccinați, astăzi, deocamdată, singurii paria în viziunea guvernanților.

Și nu, nu este „democratic dar postesc” ca noi să dezbaterem, „în timp ce mor zeci de români”, dacă este ori nu constituțional să vorbim despre necesitatea respectării existenței unui cadru legislativ. Prostesc este doar felul în care acceptăm ca după atâtea luni de stări și situații speciale, să nu se fi creionat o LEGE care să cuprindă aceste aspecte. Într-adevăr, o astfel de lege nu ar fi mai lăsat marje de intervenții nedemocratice... Pentru că trebuia să aibă clar definite numărul de câte ori poate fi prelungită, pe ce durată și durata maximă după care nu mai poate fi prelungită (când se poate veni cu o altă lege). Iar restrângerile pot fi decise doar în baza unor parametri măsurabili. Nu după criterii subiective, prin decizii conform cărora „vaccinații nu stau în carantină și pot participa la adunări” (deși pot fi infecțioși, nu?) iar celor prezumtivi sănătoși, dar nevaccinați, le sunt restrânse drepturile...

Am stat acasă „și am arătat că ne pasă”, nu?!...

Petru
Jipa

Nostradamus ne-a sedus prin catrenele lui, apoi cineva nevăzut a venit și a spus: Liniște...! Aceasta este teoria conspirației, nu vedeți că nimeni nu înțelege nimic...? Înțelege – între lege doar un punct, numit: Nu crede și nu cerceta! Nimeni nu mai crede în nimic, legile pandemice sunt anulate de întâlnire „luate câte 5000 pe rânduri de cât cuprinde” pentru că țara are nevoie de împrumutul de tip „citat” cu dobândă înverșunată. Se răspândește prin intermediul rețelelor sociale că medicul și farmacistul francez Nostradamus (1503-1566) a prezis pandemia actuală. Se spune că a profetizat în 1551 că va exista „un an gemeni 2020, din care va veni o regină (Corona) din est (China) și care va răspândi o ciumă în întuneric nopții pe un produs cu șapte dealuri (Italia) și vor transforma amurgul omului în praf pentru a distruge lumea”. Va fi „sfârșitul economiei mondiale așa cum o cunoașteți”.

Sfârșitul economiei...? Deja Anglia și SUA vorbesc despre probleme din alimentație și insuficiență stocurilor de benzină. Noi am fost mai (vorba vine) deștepți, exact ca în războaiele cu turcii am pârjolit tot și am distrus tot. Pădurea a fost doar un „paleativ” cultural, bani să le iasă.

Scriitorul Alexandru Petria a scris o carte în care ne vorbește despre aceste vremuri. „Timpuri Virale”. Este oglinda acelora care se opun acest model open-mindedness promovată cu zel și în România de Fundația Soros. El spune: „În anumite momente istorice, elemente numite teroriste devin frecventabile, chiar cu aură de onorabilitate și eroism, depinde de schimbare optică oamenilor și a raporturilor politice. Toate au un numitor comun: se bazează pe gestionarea fricii – semănată în rândul cetățenilor obișnuiți, puși în fața unor situații apropiate de coșmaruri, nefirești, neconforme cu practicile obișnuite – și militează pentru un bine colectiv, utopic ori nu, dar un bine băgat pe gât cu forța. Nu vă gândiți la teroriști neapărat ca indivizii cu aten-tatele, răspândirea terorii sunt și alte trasee. În viața omenirii, sub spectrul Covid-19, frica și teroarea au transformat casele și comunitățile într-un infern confortabil, unde libertățile au fost suspendate și raporturile umane deteriorate după normele dictaturii medicale. Infern confortabil, cu suferința

indusă prin carantinare și bombardament informațional aberant și contradictoriu despre pericolozitatea molimei – de fapt, o gripă de pericolozitate medie, însă cu o contagiozitate ridicată, în care se cerea să nu mai păstreze domiciliul, în rest, leneveală, lecturi, filme, fiecare după chef. E un caz de globalizare a fricii unic în istorie, de la New York la Sydney, București, Tokyo ori Roma. Dacă merge, ca într-o anchetă criminalistică, spre origine propagării fricii nefirești, dăm de vina principală, Organizația Mondială a Sănătății și presa. Ambele s-au comportat blamabil, neprofesionist, iresponsabil”... (...) Simțim dureros modul în care viața de zi cu zi este interzisă, împreună nu este alterată și sănătatea noastră ce este testată, înregistrată, și a constituit un indicator pentru libertatea noastră într-un grad fără precedent. Ceea ce leagă oamenii, este separat. Banii sunt tipăriți și distribuiți celor care participă. Clasa de mijloc este eliminată, marile corporații preiau controlul. Opoziția și statul de drept sunt în carantină. Oricine vorbește este amenințat cu cenzură. Și frică peste tot: de microbi, semeni, putere de stat. Nu există nicio îndoială că trăim o criză istorică. Dar cum a apărut acest șoc? Mai avem democrație și drepturi ale omului acum? Cum o putem salva?”

Doctrina dualităților ne vorbește despre teoria filosofică a fazelor oricărui proces: teză, antiteză și sinteză, utilizată într-un mod pervers pentru obținerea puterii de control a întregii planete. Într-un articol viitor am să vorbesc despre cartea lui Michael Salomon scris în anul 1981. De atunci se vorbea (previziune, mă îndoiesc) despre ce trebuie să urmeze. Decalogul Chomsky ne spune: „Poporul trebuie să perceapă conducătorii drept salvatori ai națiunilor”. Pentru aceasta: Inventează false amenințări, ori creează probleme grave, care îngrijorează real opinia publică, iar apoi oferă soluții.

Mai avem soluții...?

Familia lui Iancu de Hunedoara

Ioan Aurel Pop

Aflu că lucrarea mea recentă, intitulată „Hunedoreștii...”, stârnește anumite discuții online, ceea ce este firesc. Azi avem ocazia să scriem despre orice, oricând, uzând aceste mijloace difuzare în masă, mai rapide și mai eficiente decât oricând. Era de așteptat ca titlul să-i surprindă pe cei mai mulți, chiar dacă aceștia nu vor citi niciodată cartea. Cine are timp azi de parcurs aproape 450 de pagini, dacă nu urmărește un interes anume? De altminteri, constat în ultimii ani că, pe măsură ce se scrie tot mai mult, se citește tot mai puțin.

Toată lumea știe că membrii familiei de Hunedoara se cheamă Huniazi sau Corvini. De unde atunci numele de Hunedorești? În niciun caz din dorința mea de a fi interesant sau original. Nu mai am demult asemenea scopuri în viață. Fac precizarea că acești oameni au trăit în secolele al XIV-lea – al XVI-lea, când nu existau nume de familie, ci doar nume de botez, iar pentru distingerea unor omonimi se indica, în cazul elitelor sociale și politice, moșia de baștină. De exemplu, Cârdea de Râu de Mori, Mușina de Densuș, Bogdan de Cuhea etc. În familia lui Iancu de Hunedoara, astfel de nume de botez, întâlnite printre înaintași și contemporani, erau Voicu, Radu, Mogoș, Costea, Șerbu etc. De când au primit în danie, la 1409, de la regele Sigismund de Luxemburg, moșia (posesiunea) Hunedoara, li s-a pus „de Hunedoara”, pe ungurește „Hunyadi”.

Numele de Huniazi este corect, dar nu este românesc și nici format în spiritul limbii române, fiindcă în românește locul nu se cheamă Hunyad, ci Hunedoara. Chiar dacă românescul Hunedoara vine, probabil, de la ungurescul Hunyadvár (adică „Cetatea Hunyad”), acest cuvânt compus a fost modelat după specificul limbii române. Evident, nu este o greșală să le zicem membrilor acestei familii Huniazi. Limbile se pliază după viață, nu viața după limbi.

Numele de Corvini are o sonoritate latină aparte, este foarte frumos, iar varianta Corvinești dispune chiar de terminație (desinență) românească

(moștenită din latină). Totuși, acest nume are două metehne: a) el este inventat pentru situația dată, adică este artificial; familia lui Iancu nu provine din familia romană Corvina; b) Iancu de Hunedoara nici nu a știut vreodată de existența lui, iar

(care s-a intitulat o clipă și voievod al Țării Românești) și guvernatorul Ungariei a fost, fără nicio îndoială, Iancu, un diminutiv de la Ioan, așa cum fratele omonim al lui Iancu a fost chemat acasă, între ai lui, Ivașcu (tot un diminutiv de

catolici) nu există și nu s-a dat niciodată la botez. Este bine ca istoricii să folosească, însă, numele corect de Matia.

De ce Hunedorești și nu Hunedoreni? Pentru că, în românește, hunedoreni sunt toți locuitorii

în spiritul limbii noastre. Am mai fost „sfătuiți” odinioară, de către anumiți istorici și filologi, să-i zicem unei anumite dinastii românești de la sud de Dunăre „Asenizi”, fiindcă așa ar fi fost europenește, recte bulgărește (unde numele

Matia, care a poruncit să fie translatat din antichitate pentru sine și familia lui, nu l-a folosit niciodată în chip oficial, nu s-a intitulat niciodată, în documente, „Mathias Corvinus”. Primul și singurul care a fost conștient de acest nume și l-a folosit la maturitate a fost Ioan Corvin, fiul nelegitim al lui Matia. Prin urmare, când scriem „Ioan Corvin de Hunedoara” nu ne putem referi niciodată la Iancu, ci la nepotul său menționat. Dar, fiindcă lucrul a intrat în uz, nu este o eroare să numim această familie Corvini sau Corvinești. Doar că atunci când zicem – cum se spunea în epoca romantică și postromantică – „Ioan Corvin de Hunedoara” și ne gândim la Iancu, facem sau promovăm o mare confuzie.

O altă chestiune este numele de Iancu, ajuns să fie contestat de unii. Această contestare vine dintr-o enormă eroare ori dintr-o ambiție pe care nu o comentez aici. Așa cum un-gurii îl numesc pe eroul de la Belgrad în felul lor (János), sârbii în felul lor (Janko), grecii în felul lor (Iango, Ghiango), germanii în felul lor (Johannes), și românii au acest drept. Iar felul românilor de a-l numi pe voievodul Transilvaniei

la Ioan). Am găsit zeci de mărturii care arată că, în epocă, marele comandant se chema Iancu și nu numai între români și în Balcani, ci și în spațiile occidentale (unde numele de Iancu/Ianco a fost uneori corupt în Bianco, Blanco, Blanc etc.). Evident, îl putem numi pe Iancu și Ioan, dar acesta este un nume livresc în limba română a secolului al XV-lea și este bine să-l rezervăm nepotului luptătorului de la Belgrad și să nu creăm, astfel, confuzii.

Numele fiului lui Iancu a intrat în uz între români ca Matei sau Mateiaș, când de fapt el este Matia. Evident, trebuie să știm acest lucru, fiindcă este vorba despre doi apostoli diferiți și de două sărbători creștine diferite. Or, viitorul rege al Ungariei s-a născut la Cluj în ziua apostolului Matia și nu aceea a evanghelistului Matei. Dar nu se face deloc gaură în cer dacă, în mod popular, continuăm să-i zicem marelui rege Mateiaș ori chiar Matei. Mateiaș nu este întotdeauna un diminutiv de la Matei, ci un decal românesc după maghiarul Mátyás (=forma ungurească a lui Matia). Între români, numele de Matia (prezent la

Hunedoarei. Dar, totuși, de ce Hunedorești?

Se știe că nume proprii cu terminația -escu nu prea sunt în Transilvania.

Și, totuși, avem sate vechi în Maramureș care se cheamă Călinești, Berbești, Budești, Copăcești, Hărniciești, Dănești, Drăgoești etc., dar nu avem atestări de acest fel la singular, adică Berbescu, Călinescu, Budeșcu, Dănescu, Drăgoescu etc. Se știe, însă, că numele satelor acestora vine de la un prim stăpân, un întemeietor, un deștelenitor, precum Călin, Brebu, Bud, Dan, Drag etc. cu neamurile lor, chemate Călinești, Berbești/Berbești, Budești, Dănești etc. Singurul loc din Transilvania unde – după știința mea – sunt nume neaoșe românești cu terminația aceasta specială (-escu), moștenită din latina târzie, este ținutul Hunedoarei.

Într-adevăr, în aceste locuri sunt multe nume de familie cu această terminație ușor coruptă (prin tăierea vocalei finale) de scribii străini și de obiceiurile altor state: Căndesc, Săndesc, Vasilesc, Tomesc etc. Prin urmare, nu văd de ce forma Hunedoreșcu/Hunedorești nu ar fi

unui dintre frați este Asen, nu Asan). Până la urmă spiritul limbii române a biruit și toți istoricii români vorbesc despre Asănești și nu despre Asenizi.

Eu nu sfătuiesc însă pe nimeni să-i zică familiei lui Iancu de Hunedoara „Hunedorești”. Cu atât mai puțin nu intenționez să oblig pe cineva să o facă. Nici nu mi stă în fire și nici nu am căderea să impun acest lucru. Dar nici nu cred că, în lumina observațiilor de mai sus, mă poate sili cineva să spun altminteri decât consider eu. Fac asta în urma unor cercetări de circa trei decenii și ca rezultat al investigării câtorva sute de documente, al prelucrării multor studii, articole și cărți.

Federația Comunităților Evreiești din România, organizație șovină și antisemită?

Vasilică
Militaru

Am reacționat înaintea promulgării Legii nr. 157 din 2 iulie 2018 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea antisemitismului, atenționând din timp oportunitățile, dar fără vreun rezultat, asupra aspectelor de neconstituționalitate și nelegalitate. Silviu Vexler, în calitate de deputat și consilier personal al Președintelui F.C.E.R., a introdus în textul Legii rasiste nr. 157/2018 propusă de el, doctrina șovină privind segregarea cetățenilor români în două categorii rasiale distincte: evrei și ne-evrei. Conform teologiei iudaice, promovată de F.C.E.R., împărțirea omenirii se face între evrei (semiti) și restul lumii ne-evreiești (ne-semiti). Același tip de segregare rasială este prevăzută la art. 14, alin. 1, lit. (b) și art. 58, alin. 4, lit. (b) din Statutul Federației Comunităților Evreiești din România.

La acea vreme, Silviu Vexler – ajuns din noiembrie 2020, Președinte al F.C.E.R. – „vânătorul” de ne-evrei antisemiți, nu bănuia că și unii evrei pot fi catalogați ca antisemiți, conform prevederilor legale. Art. 2, lit. a) din Legea lui Vexler definește antisemitismul: „prin antisemitism se înțelege atât percepția referitoare la evrei exprimată ca ură împotriva acestora, cât și manifestările verbale sau fizice, motivate de ură împotriva evreilor, îndreptate împotriva evreilor sau ne-evreilor ori a proprietăților acestora, împotriva instituțiilor comunităților evreiești sau lăcașurilor lor de cult”.

Vom demonstra că niște evrei din conducerea F.C.E.R. au efectuat o serie de acțiuni împotriva lăcașurilor de cult evreiești, pentru care orice român ne-evreu ar fi fost acuzat de antisemitism și ar fi făcut ani grei de pușcărie.

1. Acuzații privind antisemitismul românilor „ne-evrei”

Pentru a înțelege contextul, reamintim scandalurile publice generate de joaca (dealțul macabră) unor puștani teribiliști într-un vechi cimitir evreiesc din Huși. Acuzațiile de antisemitism au curs în valuri în mass media românească și internațională. Hotnews.ro publica în 3 aprilie 2019 fotografia cu un cimitir neîmprejmuit și lăsat în paragină în articolul „FOTO Cimitirul Evreiesc din Huși a fost vandalizat; zeci de morminte distruse”. Newsweek România titra în 4.04.2019: „Acuzații de antisemitism la Huși: 73 de morminte din cimitirul evreiesc, vandalizate”.

Publicațiile citau dintr-un comunicat al Federației Comunităților Evreiești din România, semnat de Aurel Vainer, care acuza amenințător „Nu este admisibil ca în zilele de astăzi, în România

contemporană, (...) să se întâmple un eveniment atât de antiuman, atroce, de profanare a mormintelor. În numele tuturor evreilor trăitori în România de astăzi, dar și a celor aflați în prezent în Israel și în alte țări, protestăm energic față de cele întâmplate la Huși, și cerem, pe deplin temei, organelor în drept, să ancheteze cu minuțiozitate și înalt profesionalism cele întâmplate în cimitirul evreiesc din Huși, în vederea deschiderii cercetării penale și aducerea în fața justiției a celor vinovați, în temeiul codului penal și a legislației speciale (...) Astfel de evenimente cu un caracter profund antisemit sunt de îndată receptate în toată lumea democratică și afectează grav democrația din România”.

În timp ce F.C.E.R. publica aceste afirmații belicoase, morminte din cimitirul evreiesc din Focșani erau profanate la propriu, prin excavare pentru construcția unui restaurant și a unor vile de lux.

După o lună de zile, ancheta criminaliștilor vasluieni a stabilit că autorii erau trei minori cu vârste cuprinse între 15 și 16 ani și nicidecum niște „ne-evrei” cu ură față de rasa semită, adjudecată în mod șovin de evrei. Pagina de internet a Digi24HD, publica în 05.05.2019: „Polițiștii anunță că au găsit profanatorii Cimitirului evreiesc din Huși. Sunt trei adolescenți”. Trei minori cu vârste între 15 și 16 ani erau bănuși de distrugerea unor pietre funerare din cimitirul vechi, aflat în paragină, conform foto. „De asemenea, în urma cercetărilor de până acum s-a mai stabilit că o parte dintre pietrele funerare din cimitirul vechi au fost afectate cu ocazia tăierii unor arbori”.

Unii ziariști, cu o ură antiromânească inexplicabilă, își exprimă și acum îndoiala privind veridicitatea anchetei judiciare. Ar fi vrut să vadă musai niște goyim români condamnați la închisoare pentru antisemitism. Aceiași ziariști zeloși nu scot nici un cuvânt despre profanările de morminte evreiești și nici despre afacerile cu cimitire și sinagogi tranzacționate chiar de conducerea F.C.E.R.

Publicația Newsweek reitiera în aprilie 2019 acuzațiile de antisemitism ale Institutului Național pentru Studiul Holocaustului din România și ale F.C.E.R.

„La începutul anului, poarta Cimitirului Evreiesc din Iași a fost dărâmată, sub pretextul că încurcă circulația, iar primarul Mihai Chirica a precizat că va fi reconstruită în altă parte. (...) Cel mai recent scandal se referă la acordarea unui sediu pentru Muzeul Holocaustului, care ar trebui amenajat pe Lipsani, în Centrul Vechi al Bucureștiului. Atunci, mai mulți consilieri generali au susținut că nu ar fi o idee bună ca muzeul să fie în centrul orașului și că ar fi mai bine să fie amplasat în cartierul evreiesc. Comunitatea evreiască și

Institutul pentru Studiul Holocaustului «Elie Wiesel» au acuzat că declarațiile au caracter antisemit.”.

Este adevărat că Alexandru Florian cerșea de prin anul 2016 o clădire de la Primăria Capitalei și bani de la Bugetul de stat pentru organizarea unui „Muzeu al Istoriei Evreilor din România”. Să amintim și atitudinea șovină a lui Alexandru Florian, directorul Institutului Național pentru Studiul Holocaustului din România-„E.W.”, care, cică, nu ar dori să-și decline public etnia. I-o fi rușine că este român sau, și mai grav, i-o fi rușine că este ashkenazi!

Ziarul Libertatea, din 10 decembrie 2018, informa: „Muzeul Holocaustului nu se va mai amenaja în Palatul Dacia. Clădirea a fost cumpărată de Primărie cu 63 de milioane de lei, pentru «Pinacoteca Municipiului București» și urma să fie cedată gratuit Institutului Elie Wiesel”.

„În septembrie 2016, un departament al Guvernului aflat în directa subordine a primului ministru, intitulat «Institutul Național pentru Studiul Holocaustului din România-Elie Wiesel», a solicitat Primăriei Bucureștiului acordarea dreptului de administrare pentru Palatul Dacia cu scopul de a-l organiza în «Muzeu de Istorie a Evreilor din România». (...) Primul ministru a alocat imediat fonduri bugetare pentru organizarea Muzeului Holocaustului («Institutul Elie Wiesel» a avansat suma de 25 milioane dolari!”).

După eșecul împreriilor Palatului Dacia, tupeul directorului Alexandru Florian a mers până la a forța cedarea unei suprafețe de 5.300 m.p. de teren din curtea Muzeului Antipa. Șansa a fost că niște români hotărâți au blocat cererea oneroasă.

După ani de milogeală pe la ușile guvernamentale românești, etnicul imprecis Alexandru Florian a obținut clădirea Banloc-Goodrich, cu o suprafață de 8.000 m.p., de pe Calea Victoriei.

În timp ce reprezentanții I.N.S.H.R. și F.C.E.R. agonizau șovin cu acuzațiile de antisemitism la adresa opozanților români ai proiectelor lor de obținere gratuită a unui teren sau a unei construcții pentru Muzeul Evreilor, Federația Evreiască obținea bani din vânzarea unor lăcașuri de cult și terenuri aparținând „Cultului mozaic”. Organizația F.C.E.R. are pretenția statutară că este și cult religios, dar și că este reprezentanta tuturor evreilor din România.

2. Afaceri eretice cu bunurile cultului religios F.C.E.R.

La scurt timp după ce I.N.S.H.R. primea de pomană de la Statul român spațiul pentru Muzeul Evreilor, evreii de la F.C.E.R. contractau o mega-afacere imobiliară.

Pe 2 februarie 2021,

Profit.ro anunța că în anul 2020 Federația Evreilor a vândut un teren în suprafață de 6.000 m.p. cu 2,4 milioane de euro. „Discounterul german Lidl, pe locul trei în topul vânzărilor din România, după Kaufland și Carrefour, pregătește construcția unui nou magazin, pe un teren cumpărat anul trecut de la Federația Comunităților Evreiești din România, unde funcționau, în trecut, un spital și cămine, potrivit informațiilor obținute de Profit.ro. (...) Retailerul a plătit circa 2,4 milioane de euro pe terenul în suprafață de aproximativ 6.000 de metri pătrați al Federației Comunităților Evreiești Mozaice din România, amplasat în apropierea parcurilor Tei și Plumbuita, potrivit surselor Profit.ro”. Este evident faptul că numai reprezentanții F.C.E.R. cunosc toate construcțiile și suprafețele de teren aflate în posesia Federației pe raza municipiului București. Oare câte hectare însumează aceste suprafețe?

Această afacere este ultima dezvăluită public dintr-un șir de vânzări ilegale și în ascuns de proprietăți evreiești aparținând Cultului Mozaic.

Ziarul de Vrancea publica, în 5 octombrie 2005, articolul „Evreii și-au scos cimitirul la licitație”. „Incredibilă afacere imobiliară în Vrancea: cimitirul evreiesc din strada Nicolae Bălcescu nr. 18, aflat pe lista monumentelor istorice, a intrat pe piața afacerilor imobiliare. În luna iunie 2005, 1.281 metri pătrați din totalul de 6.746 mp ai cimitirului monument au fost vânduți cu 349,6 milioane lei de către proprietarii terenului, Federația Comunităților Evreiești din România (...). La doar două luni după respectiva licitație, aceeași suprafață de teren este oferită spre vânzare de noul proprietar către doi oameni de afaceri din Focșani pentru suma de 10 miliarde de lei”.

Afacerea oneroasă relatată în anul 2005 și-a arătat roadele în anii următori. Evenimentul zilei publica în 4 iunie 2021 articolul intitulat „Restaurant pe morminte la Focșani. Suntem la un pas de un scandal internațional. Vile într-un cimitir monument-istoric”. Articolul semnală: „Un monument istoric evreiesc, care datează din anul 1691, a ajuns bătaia de joc a unui afacerist care a construit pe terenul cumpărat un restaurant și mai multe vile. Este vorba despre un cimitir evreiesc de pe strada Nicolae Bălcescu din Focșani, aflat în proprietatea Federației Comunităților Evreiești”.

Se înșeală cel ce crede că afacerea cimitirului din Focșani a fost o întâmplare.

Publicația on-line 9AMNews dezvăluia, în 28 iunie 2006, în articolul „Noi afaceri ale groazei cu cimitire evreiești”: „La începutul lunii iunie, ZIUA a publicat două anchete despre una dintre cele mai grave afaceri din România

– vânzarea terenurilor pe care se află vechi cimitire evreiești, de către conducerea actuală a Federației Comunităților Evreiești din România. (...) La Focșani, Râmnicu-Sărat, Buzău, Huși, Bistrița și în foarte multe alte locuri din țară, F.C.E.R. vinde rapid, fără nici o cercetare a locurilor respective, toate terenurile de pe care au fost distruse, furate sau îndepărtate pietrele funerare care mai puteau să amintească faptul că sub pământurile respective sunt oase umane”.

Sesizat de niște evrei, Senatorul C.V. Tudor a inițiat un Proiect de Lege pentru modificarea Legii nr. 598/2002, adoptat de Senatul României ca Legea nr. 972/2006. Legea nr. 972/12.12.2006 a fost respinsă de Camera Deputaților în data de 03.03.2009.

Proiectul de lege prevedea, în temeiul libertății religioase și în scopul protejării patrimoniului Culturii Mozaic: „În vederea identificării, redobândirii destinației și proprietății inițiale, precum și pentru luarea măsurilor de protecție și conservare a bunurilor comunitar religioase cu caracter sacru prevăzute la art. 2, se constituie o comisie mixtă formată din reprezentanții Federației Comunităților Evreiești din România, ai comunităților evreilor de origine română din Statele Unite ale Americii, Europa și Israel, împreună cu reprezentanții rabinici desemnați de acestea și reprezentanți ai ministerului Internelor și reformei Administrative și ai Ministerului Culturii și Cultelor”.

Agenția Mediafax titra pe 30.11.2007: „CV Tudor: «Fraudele sunt la Federația Comunităților Evreiești, în jurul ei roiește o gașcă de profitori»”.

La adresa conducerii evreiești erau prezentate acuzații extrem de grave ale senatorului Corneliu Vadim Tudor: „Ei exploatează sinagogile și cimitirele și îi acuză pe alții (...) Ei sunt cei care profanează acele locuri sacre, ei permit să râme porcii în cimitirele evreiești și să pască vacile, caii, boii și alte vietăți (...) S-a făcut toaletă publică pe mormintele evreilor (...) De ce s-a ajuns la asemenea sacrilegii? (...) Afacerile le fac cei de la Comunitatea Evreiască din România pe bani grei. Au vândut la tot felul de escroci pietrele cimitirelor, necropolele, au dat sinagogi, temple corale, fac discoteci, fac săli de spectacole, iar evreii din America, din Israel și din Europa vor să se facă o comisie mixtă”.

- continuare în pagina a 12 - a

Sinagoga ante Anno Domini!

Cezar Adonis
Mihalache

Ba, uite că lor chiar le-a priit pandemia! Și nu (doar) la nivel de afaceri, cum am fi fost gata să jurăm, că le-a mers șpilul „descurcărelilor” lor, specifice anumitor perioade nefaste pentru toți ceilalți, dar grabnic folosite pentru treburile numai de ei știute, învățate și cusute, cu măști ori fără, dar le-a fost bine și pentru sporul comunității. Cel de cult, că au descoperit ce bine e să meargă la sinagogă. Și nu doar că și-au regăsit lăcașurile de cult, dar au realizat, cum altfel?!, câte au avut și câte au mai rămas... Iar dincolo de ipocrizia servită ortodocșilor, dincolo de hăitirea noastră prin biserici la începutul pandemiei, nu poți să nu remarci felul în care apasă pe rănile noastre, nu doar cu o ironie sfidătoare, ci de-a dreptul o plăcere bolnăvicioasă. Căci da, în lunile de început ale Covidului, când noi eram goniți din biserici, ori, mai grav, asistăm la linșajul de pe rețelele sociale la adresa Sfinților noștri Părinți, și a mirenilor deopotrivă, în care

„pupătoarea de moaște” era deja cea mai nevinovată etichetare rostogolită, ei, de fapt, se întâlneau și își consolidau viața de comunitate la sinagogă! O spune răsplat la ceasul de

sărbătoare a sinagogii din Târgu Mureș liderul comunității lor.

Și cât de negru sub unghia pe care o înfigi în gâtul celor ce nu sunt ca tine să fii, să vii acum și să vorbești atât de relaxat, aruncând și șarje ironice, despre felul în care pandemia a fost (grabnic) folosită pentru reluarea vieții de cult mozaic.

Și poate nu i-am fi

băgat în seamă cu felul lor de a se lăuda... Dar mojiția nu a venit doar din felul în care au contrapus practic două imagini, ei liberi în sinagogă, noi închiși în case, și prizoniți din biserică

noastră, ci din felul în care nu scapă nici o ocazie să ne denigreze trecutul și istoria.

Și nu ne deranjăm nici să le ascultăm lamentațiile despre faptul că au avut peste 2000 de sinagogi în România și astăzi mai numără puțin peste 80. Și alea stând să cadă în parte. Că nu prea își respectă ei singuri memoria înaintașilor, așteaptă să o facă alții, să le și plătească,

să le și consolideze clădirile și să se și tragă în rama de ferpar a vinovaților puse pe post de dovezi istoriografice... Mai ales că e previzibil că o să stea să tragă în cifrele de inventar cu sinagogi știute și, mai ales, neștiute și alte clădiri... Poate prind căpătuială de pe la alte culte, să renoveze pe banii altora firește, nu pe ai lor... Dar chiar nu ne pasă. E prea mic chiștocul să aprindă măcar un foc de paie din orgolii și răzvrătiri față de felul în care ar putea fi folosiți banii noștri pentru consolidările lor neistorice...

Revoltător, chiar până în punctul de a te întreba dacă mai este în regulă să nu fii chiar așa cum te acuză ei, premeditat, antisemit, căci nu noi ca fibră am fi așa, ei poate să ne facă astfel, deși puține șanse să mai umfle ceva mămăliga nepăsării, obraznic este modul în care ne rescriu iar părți de istorie. Cum bagă la „topitoria” memoriei colective file întregi, doară-doră vor reuși să schimbe lucrurile cât mai din fașă.

Acum ne strigă despre cum nu mai există, ca timp și intervale istorice, referințele obișnuite... Pe-

rioadă postdecembristă, cea comunistă și interbelic. „Reperetele” lor sunt altele, de a ne plasa înainte de comunist în „perioada holocaustului”. Căci așa pun ei bornele în timp pe zidurile alea de care vorbesc că ar fi fost la noi. Cele 2000 de cărămizi zise templuri. „Înainte de holocaust”... Cu o concluzie la care iar asistăm nepăsători: „Înainte de holocaust, în România erau peste 2000 de sinagogi, au supraviețuit perioadei Holocaustului și, ulterior, regimului comunist, mai puțin de 100, din care mai sunt în picioare în jur de 80” (dixit S. Vexler!)

O descriere „istoriografică” în care cel mai puțin important este chiar numărul de clădiri...

Or, trebuie pus piciorul în prag. Pentru că deja s-a mers prea departe. Și nici măcar nu avem habar cât sunt ei în stare să împingă „perioada de holocaust” înapoi în timp... Că poate o să treacă și de daci, și de Sfântul Apostol Andrei, ba chiar și de Hristos...

Federația Comunităților Evreiești din România, organizație șovină și antisemită?

-urmărire din pagina a 3 - a

Eruditul senator afirma: „Eu știu că în istorie au existat evrei antisemiți. Nu credeam ca un ziar important din Israel să facă politică antisemită, să fie împotriva intereselor izraeliene în România și în lume”.

3. Rabinii israelieni ignorați de șefii cultului F.C.E.R. Ca o confirmare a afirmațiilor lui C.V. Tudor, ziarul Ziua publică, în 5 februarie 2008, „Revolta Marilor Rabini – Situația cimitirelor evreiești din România i-a făcut pe conducătorii religioși ai Israelului să transmită o declarație de protest către Guvernul de la București și către Federația Comunităților Evreiești din România”. Ziarul prezenta o Declarație semnată de peste 100 de mari rabini ai Israelului: „Într-o luare de poziție fără precedent, cei mai mari rabini ai Israelului au semnat împreună o declarație privind soarta cimitirelor evreiești din România, transmisă autorităților de la București”. Iată câteva extrase din Declarația rabinilor israelieni: „Se pare că, sub administrarea exclusivă a Federației Evreiești, totul a fost abandonat, că legea nu mai este respectată și că, de asemenea, nu mai există nici un fel de autoritate evreiască legală și competentă. De aceea, suntem foarte bucuroși să aflăm

că Senatul României a aprobat o propunere legislativă (la propunerea senatorului C.V. Tudor – n.a.) care amendează statutul din 2002 – care transfera Federației Evreiești din România drepturile exclusive – , pentru ca aceste Locuri Sfinte să nu fie folosite în scop comercial. Susținem îndreptarea acestei nedreptăți prin adăugarea la Statutul existent a unei clauze care să fie înaintată Parlamentului României și potrivit căreia Guvernul României și Organizațiile Evreiești din întreaga lume vor administra împreună locurile de veci ale strămoșilor noștri, împreună cu Federația Evreiască de pe plan local. (...) în acele țări unde în trecut au existat comunități mari și puternice evreiești, care erau conduse de importanți rabini, în prezent nu există o conducere religioasă sau un control real. De aceea, este necesar ca noi să ne bazăm pe rabini respectați din afara României, care au experiența necesară gestionării situației cimitirelor și locurilor de veci și care nu vor permite ca aceste probleme să fie rezolvate de către cei ce nu înțeleg situația de fapt și care nu au nici un fel de experiență într-o problemă atât de delicată și complicată. Acesta este și cazul României, și este important să arătăm că susținem aprobarea acestui important amendament de către Parlamentul României. Având în vedere toate acestea,

susținem pe deplin acțiunile Rabinului Eliyahu Kaufman și ale lui David Kahan, președintele Asociației Evreilor Româno-Americani în acțiunea de protejare a cimitirelor conform legii și tradiției evreiești. Potrivit legii evreiești, cimitirele sunt locuri sacre și nu pot face obiectul tranzacțiilor imobiliare. Tocmai de aceea este necesară numirea unui Rabin cu experiență în gestionarea situației acestor locuri sfinte”.

Șeful Cultului Mozaic din România, Aurel Vainer, a ignorat apelul marilor rabini israelieni iar Camera Deputaților a respins legea adoptată de Senat privind înființarea comisiei mixte internaționale de inventariere a lăcașurilor de cult mozaice. Afacerea cu cimitirele evreiești se desfășura în paralel cu vânzarea sinagogilor evreiești ale Cultului Mozaic. Pagina on-line Vremea nouă din 1 februarie 2018 dezvăluia în articolul „Un pocăit din Vaslui cumpără sinagoga orașului, cu 50.000 de euro!” După ce se aprobase o Hotărâre a Consiliului Local Vaslui pentru preluarea clădirii de patrimoniu a sinagogii de la F.C.E.R., conducerea evreiască a vândut în secret monumentul istoric. „Clădirea sinagogii a fost protejată atât de către autoritățile comuniste, cât și de cele democratice, pe motive că Federația Comunităților Evreiești dorește să-și păstreze patrimoniul intact.(...)”

La cinci ani de la predarea către primărie, o veste a căzut ca un trăznet. Cineva de la vârful Federației Comunităților Evreiești din România, o persoană importantă, a decis vânzarea mai multor sinagogi din țară, printre care și cea de la Vaslui. (...) Este de neînțeles gestul celor din Federația Comunităților Evreiești din România, care ar fi putut vinde către Primărie această clădire, probabil urmând a i se da o utilitate publică. De ce s-a făcut în mare secret vânzarea sinagogii și care sunt persoanele implicate, vom afla cât de curând”. Realizatorul articolului nu a precizat modul fraudulos în care s-a făcut tranzacția imobiliară. Fiind încredințată Primăriei, pe termen de zece ani, prin hotărâre de consiliu local, sinagoga nu putea fi vândută decât printr-o nouă hotărâre de consiliu local care s-o treacă din nou în administrarea F.C.E.R. Articolul menționa și faptul că Primăria a plătit în mod ilegal, zeci de ani, paza pentru clădirea monument istoric, în condițiile în care Federația era proprietarul. În 6 noiembrie 2018, tot Vremea nouă denunța public: „Șmecherii care au cumpărat sinagoga din Vaslui, lucrări ilegale!”, „O clădire simbol a fost vândută de șefii comunității evreiești la preț de apartament cu două camere. Ce-au făcut noii proprietari? De câteva luni, aceștia s-au apucat să modi-

fice în totalitate clădirea, încălcând toate normele legale în vigoare. Am observat asta ieri, văzând că au fost turnați noi stâlpi de beton, acoperișul a fost schimbat în totalitate, iar în interior se lucrează de zor”. Fiind cult religios recunoscut în România, Federația Comunităților Evreiești se bucură de privilegiul de a fi scutită de plata taxelor și impozitelor pe terenurile și clădirile aflate în posesia organizației. Unitățile teritoriale ale A.N.A.F. nici nu îndrăznesc să verifice activitățile comerciale ale cultelor religioase din România, cu atât mai mult ale Federației Evreiești.

4. Instituțiile Statului român protejează afacerile nelegale ale F.C.E.R. Într-un stat democratic, aceste fapte ar fi trebuit anchetate de mult timp de către organele judiciare. Secretariatul de Stat pentru Culte, autoritatea tutelară sub care funcționează cultul religios F.C.E.R., îl are ca șef pe „nemuritorul” Victor Opaschi. Secretarul de Stat, în calitate de membru al Comisiei Internaționale pentru Studiarea Holocaustului din România, a semnat în anul 2004 documentul intitulat „Raport Final” conform căruia „în timpul Holocaustului, în România și în teritoriile aflate sub controlul său au fost uciși sau au murit între 280.000 și 380.000 de evrei români și ucraineni”.